

Asnæs lørdag d. 13/10 2012

3 mand var tilmeldt. Kim, Jakob og undertegnede. Kim hentede mig kl. 5.30. Jakob var selvkørende, da konen skulle køres på job først, så han ville først være fremme ved nitiden. Kim og jeg var fremme kl.7. Kims kone, Sanne, havde sørget for, at der var en lille én til halsen sammen med kaffen. En lille skarp lavet på lakridsrod blev nydt i fulde drag under bagsmækken på bilen, da det stod ned i stænger.

Kvart i otte stod vi i vandet og var klar til at være farlige. Vinden var i det hårde hjørne fra s/v. Vandet så perfekt ud. Det var både grumset og der var bølger/dønninger. Kim startede med en sølvpil og jeg med Flemsefluen. Vi havde ikke fisket længe, før jeg spottede fisk. Den fik et par kast. Slam!. Den huggede, men den ville ikke det samme som jeg.

Da Jakob meldte sin ankomst, havde vi ikke fået noget endnu, men jeg havde set et par stykker. Han fik alligevel en fangstrapport. Nu gik vi alle 3 til den. Vi fiskede på livet løs, men der skete ikke så meget. Jeg havde haft et par hug. Vi tog lidt kaffe og brød. Efter hygge gik vi til den igen. Jeg blev ved med at spotte fisk, men de huggede kun til fluen. Nogle af dem havde jeg lige fornøjelsen af at mærke i nogle få sekunder. Meget frustrerende. Jeg skiftede til spin. Her var det stadig det samme. De fulgte efter og ind imellem huggede de. Endnu engang meget frustrerende. Jeg gik længere ud mod spidsen, hvor der var mere gang i vandet. Her var der store dønninger og meget møg i vandet, så der var umuligt at fiske. Jeg gik tilbage mod de 2 andre. Kim var gået et pænt stykke ud, så han stod i vand til navlen. Jakob gik stadig på kysten. Jakob råber i det samme, at der var hug. Han mente ikke, det var en fisk af kaliber, men det gav da den der fede fornemmelse. 2 min. efter får jeg fast fisk. En fin fisk på 1,1 kg. kommer i praleringen. Kim står ude i vandet og kan se sig bagud, at der bliver fanget inde under land. Jakob mente, at det var "hans" fisk, jeg

tog, he he. Vi gik til den igen, men der kom ikke fisk på land. Jeg skiftede endnu engang til flue. Jeg blev ved med at se fisk inde under land. De nappede kun forsigtigt til fluen. Til at starte med, syntes jeg, det var sjovt, men efter gentagne gange, må jeg indrømme, at der kom nogle gløser ud af min mund som ikke var for børn. Jakob og Kim havde stadig ikke set eller mærket noget. Vinden havde så småt lagt sig, så jeg ville prøve længere ude. Her måtte jeg konstatere, at der stadig var en masse møg i vandet. Tilbage til de 2 andre. Her var havblik. Samtidigt var vandet faldet. Nu stod Kim kun i vand til hoften. Nu mærkede han fisk, men den ville ikke det samme som ham. Jeg spottede endnu engang fisk helt inde under land. Jeg råbte til Jakob, at han skulle komme ned mod mig. Han gik på stranden, så han tog sin mobil frem for at filme. Jeg lagde min flue ud, hvor jeg havde set fisk. Det var stort set kun lige skydehovedet, der blev lagt ud. Min puls var på det punkt, hvor den ville sprænge alle former for målere. Fedt fedt fedt !. Fluen blev trukket hen over stedet, hvor jeg så den. Lige i et kunne jeg se fisken. Den fulgte efter. Jeg havde en del af skydehovedet inde, så jeg løfter stangen. Nu kan det godt være, der kom gang i fisken. Lige i det sekund jeg trækker fluen op af vandet kommer den på fuld skrue og hugger. Den ville ikke kroges. Det var ikke en stor fisk, men hvilket syn. Og så kunne vi se det bagefter på video.

Klokken var ved at nærme sig fyraften, ca. 15.30, så vi blev enige om at stoppe. Vi kørte lidt i fire og ramte Hørsholm omkring kl. 17.30.

Som altid stod hjemturen på hyggesnak, flæskesvær og en kølig.

Da jeg kom hjem, kunne det stort set ikke betale sig at skylle grej, da Jakob, Gustav, Ryhl og jeg skulle ud igen søndag. Her fik Gustav og jeg en undermåler hver.

Som altid en skøn tur med HOLF.

Knæk og bræk.

Fiske hilsen

Flemming